

Warszawa, dnia 8 maja 2018 r.

Poz. 847

USTAWA

z dnia 12 kwietnia 2018 r.

o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym

Art. 1. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5, 650 i 771) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 dodaje się § 5 i 6 w brzmieniu:

„§ 5. Przeniesienia wydatków skutkujące zmniejszeniem wydatków związanych z funkcjonowaniem Izby Dyscyplinarnej wymagają zgody Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej.

§ 6. Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej wykonuje budżet Sądu Najwyższego w zakresie związanym z funkcjonowaniem Izby Dyscyplinarnej.”;

2) w art. 13 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Niezwłocznie po wybraniu kandydatów na stanowisko Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, sędzia przewodniczący Zgromadzeniu Ogólnemu Sędziów Sądu Najwyższego albo inna osoba wskazana przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Najwyższego przekazuje Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej uchwałę, o której mowa w § 2, wraz z protokołem głosowania.”;

3) w art. 14 w § 1 w pkt 3 wyraz „przedstawia” zastępuje się wyrazami „opiniuje i przedstawia”;

4) w art. 15 w § 2 wyraz „przedstawionych” zastępuje się wyrazem „wybranych”;

5) w art. 61 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Ławników wybiera Senat w głosowaniu jawnym.”;

6) w art. 73 uchyla się § 2;

7) w art. 91 w § 1 wyraz „rozprawy” zastępuje się wyrazem „postępowania”;

8) w art. 111:

a) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Jeżeli stanowisko Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego lub Prezesa Sądu Najwyższego zostanie zwolnione po wejściu w życie niniejszej ustawy, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej powierzy kierowanie Sądem Najwyższym lub izbą wskazanemu sędziemu Sądu Najwyższego do czasu powołania Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego lub Prezesa Sądu Najwyższego spośród kandydatów wybranych w trybie § 5.”;

b) dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Najwyższego wybiera i przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydatów, o których mowa w art. 12 § 1, niezwłocznie po obsadzeniu 110 stanowisk sędziów Sądu Najwyższego. Zgromadzenie sędziów izby Sądu Najwyższego wybiera i przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydatów, o których mowa w art. 15 § 2, po powołaniu przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.”;

9) po art. 111 dodaje się art. 111a w brzmieniu:

„Art. 111a. Sędzia Sądu Najwyższego, któremu w trybie określonym w art. 111 § 4 Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej powierzył kierowanie Sądem Najwyższym lub izbą, wykonuje obowiązki i uprawnienia Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego lub Prezesa Sądu Najwyższego określone w ustawie.”;

10) art. 112 otrzymuje brzmienie:

„Art. 112. W okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy wydane na podstawie art. 4 nie wymagają zaopiniowania przez Kolegium Sądu Najwyższego.”;

11) po art. 112 dodaje się art. 112a w brzmieniu:

„Art. 112a. W okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może obwieszczać w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” liczbę wolnych stanowisk sędziów przewidzianych do objęcia w poszczególnych izbach Sądu Najwyższego bez zasięgnięcia opinii Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.”;

12) w art. 113 po wyrazach „wniosek o powołanie” skreśla się wyraz „sędziego”;

13) w art. 127:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Do dnia rozpoczęcia pierwszej kadencji ławników Sądu Najwyższego obowiązki ławników Sądu Najwyższego wykonują ławnicy wskazani przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego albo sędziego Sądu Najwyższego, któremu w trybie określonym w art. 111 § 4 Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej powierzył kierowanie Sądem Najwyższym, spośród ławników Sądu Okręgowego w Warszawie oraz Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, którzy zgłosili gotowość orzekania w Sądzie Najwyższym. Uprawnienia Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego albo sędziego Sądu Najwyższego, któremu w trybie określonym w art. 111 § 4 Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej powierzył kierowanie Sądem Najwyższym w zakresie wskazania ławników orzekających w postępowaniach określonych w art. 27 § 1 pkt 1 wykonuje sędzia, o którym mowa w art. 130.”;

b) w § 2 po wyrazach „Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego” dodaje się wyrazy „albo sędziemu Sądu Najwyższego, któremu w trybie określonym w art. 111 § 4 Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej powierzył kierowanie Sądem Najwyższym”;

c) w § 3 wyrazy „Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego współdziała” zastępuje się wyrazami „Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego albo sędzia Sądu Najwyższego, któremu w trybie określonym w art. 111 § 4 Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej powierzył kierowanie Sądem Najwyższym, oraz sędzia, o którym mowa w art. 130, współdziałają”;

14) art. 131 otrzymuje brzmienie:

„Art. 131. Sędziowie zajmujący w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy stanowiska w innych izbach Sądu Najwyższego mogą zostać przeniesieni na stanowiska w Izbie Dyscyplinarnej. Do dnia obsadzenia po raz pierwszy wszystkich stanowisk sędziów Sądu Najwyższego w Izbie Dyscyplinarnej, sędzia zajmujący stanowisko w innej izbie Sądu Najwyższego składa wniosek o przeniesienie na stanowisko w Izbie Dyscyplinarnej do Krajowej Rady Sądownictwa, po uzyskaniu zgody Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego oraz Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej oraz izby, w której zajmuje stanowisko sędzia składający wniosek o przeniesienie. Do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Dyscyplinarnej, do dnia obsadzenia po raz pierwszy wszystkich stanowisk w tej izbie, powołuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa.”.

Art. 2. 1. Przepisy art. 111 § 4 i 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również w przypadku, gdy stanowisko Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego lub Prezesa Sądu Najwyższego jest nieobsadzone w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Postępowania w przedmiocie wyboru, przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydatów na stanowisko Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego lub Prezesa Sądu Najwyższego oraz powołania na te stanowiska wszczęte i niezakończone powołaniem na te stanowiska przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają umorzeniu.

Art. 3. 1. W terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Prezes Sądu Okręgowego w Warszawie oraz Prezes Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie zawiadamiają ławników Sądu Okręgowego w Warszawie oraz Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie o możliwości orzekania przez nich w Sądzie Najwyższym. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ławnicy sądów okręgowych wskazani w zdaniu pierwszym mogą zgłosić gotowość orzekania w Sądzie Najwyższym Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego albo sędziemu Sądu Najwyższego, któremu w trybie określonym w art. 111 § 4 Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej powierzył kierowanie Sądem Najwyższym.

2. Ławnik, który zgłosił gotowość orzekania w Sądzie Najwyższym na podstawie art. 127 § 2 ustawy zmienianej w art. 1 i nie zgłosił gotowości orzekania w Sądzie Najwyższym na podstawie ust. 1, może zostać wskazany, za jego zgodą, do wykonywania obowiązków ławnika Sądu Najwyższego w sprawach innych niż dyscyplinarne.

Art. 4. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego dokonał, bez zgody Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej albo sędziego, o którym mowa w art. 130 ustawy zmienianej w art. 1, przeniesienia wydatków skutkującego zmniejszeniem wydatków związanych z funkcjonowaniem Izby Dyscyplinarnej, Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej albo sędzia, o którym mowa w art. 130 ustawy zmienianej w art. 1, może dokonać w budżecie Sądu Najwyższego przeniesienia wydatków w zakresie niezbędnym do ustalenia wydatków związanych z funkcjonowaniem Izby Dyscyplinarnej na poziomie sprzed przeniesienia wydatków dokonanej przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*